

Nr. 5—6

1980

33. årg.

UT TIL NY PERIODE

Det var en stor glede for Filadelfiamenigheten i Bodø da de i september 1976 kunne sende ut sine egne misjonærer, Britt-Lajla og Rudolf Larsen. De reiste til Ascuncion i Paraguay, hvor de tok fatt på språkstudier. Deretter slo de seg ned på Eben-Ester hvor de var resten av

perioden. Foruten å være med i det evangeliske arbeidet var det helt naturlig for dem å være med i sykearbeidet, da de begge er utdannet sykepleiere. De fikk gjøre en stor innsats i sin første periode i Paraguay. De kom hjem i juli 1979.

Nå planlegger Britt-Lajla og Rudolf Larsen ny utreise og de håper på å komme avsted i løpet av august d.å. Etter henstilling fra feltkonferansen i Paraguay vil de nå bli stasjonert i Paco Cedene. Rudolf forteller at det nå er søkt Norad om støtte til oppbygging av en poliklinikk der. Arsaken til dette er at det ikke finnes et eneste helse-tilbud i mange miles omkrets.

— Dette er en barmhjertighets-handling, sier Rudolf og henviser til Paulus som taler om at vi skal hjelpe de fattige. — Et sosialt arbeide styrker misjonens posisjon i forhold til myndigheten, sier Rudolf og fortsetter: — Vi vil denne gang satse enda mer på undervisning både i menighetene og i helsearbeidet.

Når vi nå gjennom Fredens Sambånd presenterer endel stoff fra misjonsarbeidet i Paraguay er det med tanke på både å informere og å få inn midler. Vi ønsker Guds velsignelse over enhver som støtter misjonsarbeide med bønn og pengegaver.

O.A.

Hvorfor misjon?

Av Ove Arnoldsen

Pinsebevegelsen i Norge kan glede seg over et stort og rikt misjonsarbeide med ca. 300 misjonærer og med virke i ca. 30 land. Selvfølgelig er forkynnelsen av evangeliet det viktigste, men også undervisning og sykearbeide hører med. I år kan vi feire 70 års jubileum for utsendelse av Pinsebevegelsens første misjonær. Det var i 1910 at Dagmar Engstrøm og Agnes Thelle drog til India. Siden den ringe begynnelse har det hele utviklet seg til å omfatte det store arbeidet som idag drives så og si over hele verden.

Hvorfor misjon?

Et viktig spørsmål er: Hvorfor misjon? Er det nødvendig «å trenge» seg inn på folk på den måten for å omvende dem til kristendommen?

Skal vi adlyde Jesus, kommer vi ikke utenom misjon. «Gå ut i all verden og forkynn evangeliet for all skapning,» sa Jesus. «Den som tror og blir døpt skal bli frelst». Mark 16. 15—16. Da Jesus gav disiplene løfte om Andens kraft var det med tanke på misjon. De skulle få kraft for å være Jesu vidner både i Jerusalem, Judea, Samaria like til jordens ende. Ap.gj. 1,8. Det er derfor helt klart at den menighet som vil være tro mot Jesu ord ikke kommer utenom misjonsarbeidet. Sier vi at vi elsker Jesus, er vi også skyldig å gjøre det han har befalt oss.

La oss også få peke på at det er Guds vilje at alle mennesker skal bli frelst. 1. Tim. 1,2 Og skal man oppleve frelse er det nødvendig at menneskene — hvilket folkeslag de så måtte tilhøre — får høre evangeliet om Jesus. Det er nemlig ikke frelse i noe annet navn. Ap. gj. 4.12. Og hvordan skal man få høre uten at noen forkynner? Hvordan skal noen kunne forkynne uten at de blir utsendt, og hvordan kan noen bli utsendt uten at noen sender dem ut? Det hele er en kjedereaksjon der det ene utløser det andre. Vi er derfor — som menigheter — forpliktet til å sende ut misjonærer slik at de som aldri har hørt kan bli gjort kjendt med det ene frelsesnavnet, JESUS.

Utsendelsen

Vi tror at den linje som Pinsebevegelsens stifter i Norge, pastor T.B. Barratt, etter mye kamp og bønn, kom frem til, er den rette.

Under studie av Bibelen ble det klar for ham at det var den lokale menighet som skulle sende ut misjonærene. Vi tror at denne praksis er helt på linje med det apostlene praktiserte og vi ser derfor ingen grunn til å forandre på dette.

Et eksempel på en slik menighetsutsendelse finner vi i Ap. gj. 13. Her blir Paulus og Barnabass utsendt fra menigheten i Antiokia etter at menigheter hadde fastet, bedt og lagt sine hender på dem. Og etter at deres første misjonsreise var fullført vendte tilbake til menigheten i Antiokia igjen. De samlet menigheten og fortalte dem hvor store ting Herren hadde gjort idet han hadde åpnet troens dør for hedningene.

Jesu løfte

Man står på trygg grunn når man er med i misjonsarbeidet. Jesus har nemlig sagt at han vil være med alle dager inntil verdens ende. Med dette løfte som grunn er vi frimodige i vårt arbeid både ute og hjemme. Inntil Herren kommer igjen vil vi være tro med den misjonsbefaling han selv gav oss. Og Herren er tro mot det løfte han har gitt. Derofr er misjonsarbeidet et samarbeide mellom Gud selv og hans menighet.

Pinsevennes medlemsblad
i Nord-Norge

Redaktør:
Gunnar Harketstad
Kasserer:
Hartvig Storslett

Faste medarbeidere:
Svein Birger Sjørson

Adresse:

Boks 147, 8540 Ballangen
Telefon 44 — 324

Kontingent: Kr. 20,- pr. år.

Utlandet kr. 25,-.

(tillegg for luftpost)

Løssalg kr. 2,-.

Postgirnr. 5 95 17 77

Bestilles ved alle landets postkontorer og våre kontakter i menigheten. Abonnement er bindende til skriftlig oppsigelse skjer.

**Ettertrykk tillatt
ved kildeangivelse.**

Sats

OfotensTidende

Trykk:

B-Trykk

Narvik

Frelst med hele sitt hus

Da jeg var ung reiste jeg rundt hele Paraguay og nabolandene uten mål eller håp. Da jeg var 25 år var jeg i Villarica, og ble kjent med en gruppe troende, og der ga jeg mitt liv til Herren. Så ble denne nyheten kjent av min mor, og sammen med hele familien begynte de å gråte bittert da de fikk vite at jeg ble et Guds barn. Dog, etter en tid flyttet de til Villarica, og en dag så rørte Gud deres hjerter, og alle overga seg til Kristus, i alt 11 personer, og av disse mottok 9 stykker løftet om den Hellige And. Ære til Gud!

Kjære leser: hvis du vil motta denne nåde, tro på den Herre Jesus Kristus, og du skal bli frelst, du og ditt hus!

Eliseo Villanueva.

Paraguay, landet i Sør-Amerikas hjerte

Flateinnhold: 406.752 kvm (litt større enn Norge)

Folkemengde i 1977: 2.8 mill.

Befolkningsvekst: 3.2 %

Hovedstad: Asuncion med 540.000 innbyggere.

Myntenhet: Guarani. 1 G er ca. 3.5 øre.

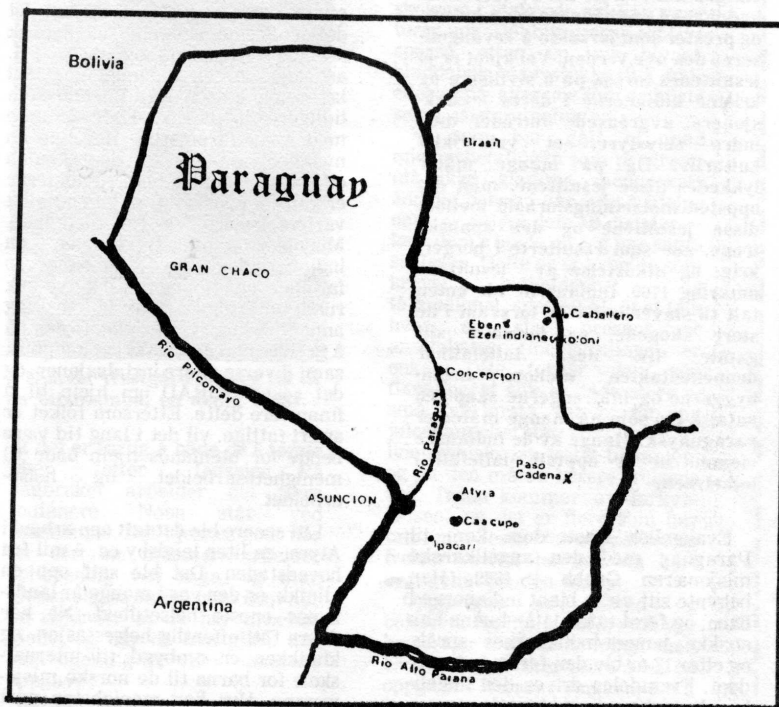
Inntekt pr. innbygger: ca. 3.200 kr (1 Norge ca. 45.000 kr)

Alfabetisme: 80 %

Språk: Spansk (offentlig, skole) og guarani, samt 13 andre stammespråk; dialekter.

Elven «Rio Paraguay» deler landet inn i to nesten like store, og likevel så helt forskjellige deler: Grand Chaco i vest som er lite fruktbart, flatt, og bestående av tildels stepper, krattskog og palmeskog, og «La Oriental» øst som er dels småkupert, dels mindre fjellpartier og for det meste skogkledd, dog med enkelte partier med stepper. I øst er det svært fruktbart, og omtrent hele befolkningen bor her. I vest bor knapt 100.000 mennesker. Av de nevnte 2.8 mill. er det bare ca. 60.000 indianere, og disse er fordelt på hele 17 forskjellige grupper, og 13 av disse stammene bor i vest. I den østlige delen bor vesentlig guarani-indianere (flere grupper) og består av ca. 20.000 individer. Folket forøvrig kalles mestiser, og er et blandingsfolk mellom vesentlig spanjoler og guarani-indianere. Forholdet mellom indianere og den øvrige befolkningen varierer alt etter hvor stor kontakt det er mellom gruppene. På landet er det ofte en normal sosial kontakt, mens bybeboerne ofte opplever avstanden svært stor. Dog har det de senere årene skjedd en stor forandring med større forståelse for indianernes problemer og rettigheter. Vanligvis bor indianerne for seg selv i mindre grupper, og ofte langt fra mestiserne. Dette skjer vel oftest fordi indianerne foretrekker å leve for seg selv, men det er vel også en gjensidig usikkerhet....

I tillegg er det store grupper som har emigrert til Paraguay, og det gjelder spesielt menonitter, tyskere, koreanere, japanerne, brasilerere og andre mindre grupper. Dessuten har mere enn 1 million paraguayere utvandret til Argentina og noe til Brasil.

ØKONOMI

Landet er blant de 4 fattigste land i Latin-Amerika. Som nevnt ovenfor, er inntekten pr. innbygger svært lav. Daglønnen ligger på ca. 22 kr. og det er ikke tilstrekkelig til å etablere en levestandard som ligner på den europeiske. Spesielt gjelder dette landsbefolkningen. Årsakene til nevnte forhold er selvsagt mange, men noen hovedting er det. For det første så har landet problemer med transport p.g.a. lang vei til havet. Dette gjelder vel spesielt tidligere tider. Likeså har kriger skapt problemer, og da spesielt krigen mot Argentina, Uruguay og Brasil i 1865-70, med det resultat at hele 80 % av befolkningen ble drept. Det var da igjen ca. 300.000 mennesker, og av disse ca. 20 % menn — vesentlig barn og gamle. Etter den tid har landet hatt en urolig politisk tid med gjentatte borgerkriger og uro, og stadig skifte av ledere. I 1932-35 fikk de krig med Bolivia (Paraguay ble angrepet). Fra 1953 har president Stroessner sittet med makten, og han har fått tilnoenlunde ro og vekst, men dog ikke uten problemer. I 1978 ble han valgt med stort flertall.

Når det gjelder kommunikasjon, så fins det bare ca 80 mil med asfaltert vei, og resten er jordveier med varierende kvalitet. I regn er de ofte ufremkommelig.

Selv om industrien er liten, så utgjør den ca. 43 % av nasjonalproduktet. Jordbruket står for ca 37 % og manufaktur ca. 20 %. Når det gjelder jordbruket, så erca. 60 % av den disponible arbeidskraft engasjert, og dominerer også eksporten. Men mere enn 42 % av jordbrukene er mindre enn 5 ha, og de drives svært enkelt. Dog så påstås det at disse må bruk drives mere effektivt enn de svære og teknisk velutviklede brukene. Når det gjelder eksport, så dominerer soya, bomull, hvete og tobakk, men det dyrkes selvsagt en hel rekke produkter som bønner, mandioka, ris, bananer, appelsin osv. Den vesentlige del av kjøttproduksjonen foregår i Chaco. Det gjelder spesielt kveg.

HELSE

I byene sies levealderen å være ca. 60 år, men den må antas å være

Fortsettes side 11